

C/2024/2774

29.4.2024

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2024 r. – Deutsche Bank i BHW Bausparkasse/EBC

(Sprawa T-112/24)

(C/2024/2774)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bank AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy), BHW Bausparkasse AG (Hameln, Niemcy) (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji EBC z dnia 8 grudnia 2023 r. wraz z załącznikami I i II w zakresie wymogów nałożonych na skarżące na podstawie ust. 4.1 części I decyzji;
- obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący, po pierwsze, naruszenia przez EBC prawa Unii poprzez przekroczenie uprawnień przyznanych mu w art. 4 i art. 16 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013⁽¹⁾ oraz naruszenia podstawowych zasad prawa Unii, ponieważ w prawie Unii nie istnieje przepis zezwalający na stosowanie ust. 4.1 części I zaskarżonej decyzji dotyczącego ostrożnościowego traktowania nieodwołalnych zobowiązań płatniczych („wymóg NZP”), a po drugie, tego, że EBC nie przeprowadził indywidualnej i metodologicznie poprawnej analizy sytuacji skarżących oraz że wymóg NZP opiera się na niedokładnych okolicznościach faktycznych i szeregu oczywistych błędów w ocenie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że EBC naruszył zasadę proporcjonalności, wymagając odliczenia pełnej kwoty nieodwołalnych zobowiązań płatniczych od kapitału podstawowego Tier I (CET 1) skarżących na poziomie skonsolidowanym lub indywidualnym, bez uwzględnienia indywidualnej sytuacji skarżących i ustalenia odpowiedniego odliczenia stosownie do indywidualnego profilu ryzyka i poziomu płynności skarżących oraz bez należytego uwzględnienia czynników łagodzących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s 63).